

Суб'єкт права на конституційну скаргу – громадянин Біляк Микола Дем'янович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність):

– приписи абзацу сьомого статті 7 Закону України „Про Державний бюджет України на 2021 рік“ від 15 грудня 2020 року № 1082–ІХ, абзацу сьомого статті 7 Закону України „Про Державний бюджет України на 2022 рік“ від 02 грудня 2021 року № 1928–ІХ, абзацу сьомого статті 7 Закону України „Про Державний бюджет України на 2023 рік“ від 03 листопада 2022 року № 2710–ІХ, якими передбачено встановлення у 2021, 2022 та 2023 роках прожиткового мінімуму на одну особу в розрахунку на місяць для працевдатних осіб, який застосовується для визначення посадового окладу прокурора окружної прокуратури, у розмірі 1600 гривень;

– приписи абзаців першого – третього пункту 2 розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури“ від 19 вересня 2019 року № 113–ІХ, відповідно до яких визнано такими, що втратили чинність, статтю 47 Закону України „Про прокуратуру“ від 05 листопада 1991 року № 1789–ХІІ (якою було передбачено присвоєння класних чинів працівникам органів прокуратури), а також Постанову Верховної Ради України „Про затвердження Положення про класні чини працівників органів прокуратури України“ від 06 листопада 1991 року № 1795–ХІІ.

Автор клопотання вважає, що оспорювані ним приписи законів не відповідають статті 1, частині першій статті 8, частинам першій, третій, п'ятій статті 17, частинам другій, третій статті 22, частинам першій, другій статті 24, частинам першій, четвертій, п'ятій статті 41, частині першій статті 46, частині першій статті 58, статті 64, пункту 14 частини першої, пунктам 1, 6 частини другої статті 92, частині першій статті 95, частині першій статті 106, частині першій статті 129, частині першій статті 129¹, частині другій статті 131¹, частині першій статті 152 Конституції України. Біляк М.Д. стверджує, що внаслідок застосування судами оспорюваних приписів законів було порушено його право на соціальний захист, право власності на належні пенсійні виплати, звужено обсяг права на перерахунок пенсії, а також звужено зміст та обсяг гарантій незалежності прокурора.